

Kremenjak

== Glasnik hrvatske pučke napredne stranke za krajinu šibensku. ==

„Kremenjak“ izlazi svaki Četvrtak. Pretplatna cijena na godinu 3 Krune. Na pò godine Kruna 1.50 para. Pretplate i pisma šalju se uredništvu. Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. Pojedini broj 4 pare (2 novč.)

Koalicija općinsko-poglavarstvena zatečena na protuzakonitom djelu.

Zadnji put smo na brzu ruku kazali, kako gospoda na općini nijesu htjela primiti naših utoka, kojih je bilo blizu 600 jer da je tobože uređ zatvoren i da se taj dan spisi neprimaju.

To je bio uprav treći dan, u koji je naša stranka imala po zakonu pravo, pa predade utoke proti riješenjima naše slavne općine. Zakon nam je dao tri dana roka za to, a naša općina htjela, da nam treći dan prosto ukrade i osujeti tako naše utoke, a sebi osigura slobodan izbor čovjeka proti volji malne svega gradjanstva šibenskog.

Tu je bio očito pogažen zakon te pokušano nasilje na dobro pravo gradjana.

Da je klika na općini toga kadra, pa i gorega, to smo znali, ali da ju u tom poslu sekundira i upravitelj c. k. kot. poglavarstva, pa da i on hoće, da gradjanima uskrati jedno pravo, koje im zakon kraljev dava, to nijesmo mogli očekivati, tim manje, kad znamo, da on ondje stoji u ime Njegova Veličanstva našeg kralja, te da svako njegovo službeno djelo nosi na sebi oznaku „c. k.“

Ne samo, nego, kad su se naši ljudi potužili na postupanje općinske vlasti sa našim utocima i zatražili zaštitu za vršenje svog gradjanskog prava, da njihovi utoci budu po zahtjevu samog zakona primljeni u vrijeme roka, gosp. Poglavar, nemogavši se izmaknuti uza svu svoju obilnu rječitost, koju on u ovakim zgodama vješto upotrebljava, bio je obećao našim ljudima, da će primiti on utoke, ako ih općina nebude htjela primiti. Samo da mu jave, hoće li, il ne.

Kad mu je opet bilo javljeno, da općina i baš glavom općinski načelnik neće da prime, onda — onda je već i gospodin Poglavar bio promijenio ideju i utoka nije htio da primi. Protokol je bio zatvoren na obe strane. Prije toga zadnjeg čina imahu „razgovor“ g. Poglavar i g. načelnik.

Nama je očito bilo, da je ova igra ili „tira-molu“ bila za to, da međjutim prodje šesta ura, a da utoci ostanu nama u rukama.

Mi smo učinili, što smo znali, te su na zahtjev naših ljudi naš utoci većim djelom bili na općini zapečaćeni o tom načinjen zapisnik, a drugi dio bio predan i reporučeno na poštu, da ih g. Poglavar primi iz ruke pošt. listonoše, kad neće iz naše, a međjutim smo se odmah brzojavno potužili zem. odboru, namjesništvu i ministarstvu, zahtijevajući intervenciju.

Što se dogodilo poslije? — Treći dan bi i su pozvani naši ljudi na općinu, pred njima raspečaćeni utoci i — primljeni. Ljudi, t. j. klika, koja je pred tri dana

govorila, da ih primiti neće, jer da je rok svršio na polovici trećeg dana, dobila je od starije vlasti lekciju i naredbu, da nam se moraju utoci primiti, jer da je zakon i pravica na našoj strani, a da se zakoni kršiti nesmiju ni od koga.

Tako je naša stranka pobijedila i zapriječila, da bude pogažen zakon na štetu gradjana od nove koalicije općinsko-poglavarstvene. Nama je sve isto, je li se zakon imao pogaziti hotimice ili za to, što gospoda nijesu znala, da se rokovi nemogu skraćivati nikomu na štetu.

Nama je glavno, da smo mi prinudili stariju vlast da posreduje i da naredi kršiteljima, da poštuju zakon. Kakov ćemo mi pak sud sebi stvoriti privatno o postupanju gosp. Poglavara, koji je imao ružnih neprilika u Onišu sa načelnikom furtimašem Klarićem, to je naš posao. Naš će posao isto biti, kad počmemo kupiti i donositi značajne sitnice za ilutraciju nekih ljudi. A biće silno zanimive.

Ovdje ćemo samo spomenuti još ovo, da g. Poglavar ljudima, kad ga pitaju, odgovara, da treba utoku priložiti dokaz o plaćanju poreza, premda on znađe, da toga netreba i da je njemu u tu svrhu na raspoloženju c. k. porezni ured, i da je tako i drugih puta radio.

Mi sad samo čekamo, da ovu novu koaliciju još koji put zatečemo, kako zagrljena u slatkom zagrljaju gazi objesnom nogom jasne propise zakonske i prikrađuje gradjane u njihovom pravu.

Šibenska klika u paraleli sa dubrovačkom.

„Prava Crv. Hrvatska“, organ dubrovačkih generalaša u svom broju 188. piše na uvodnome, ovo:

„Oni sa „riječkom resolucijom“ temeljili su, da su „najbolje osigurali narodne probitke“; mi, kad se svukud orila ta zamamna pjevanija, temeljili smo da je „riječka resolucija“ novi singjir oko vrata našem narodu.“

Ovaj list, koji predstavlja najerniju vrst crne klerikale, pisao je uvijek ovako; nije dao sebi mira mučeći se da smete pute onoj političkoj struji, koja je izazvala novi kurs u zemlji te dovela narodno predstavništvo do riječke i zadarske resolucije, a radila je iz petnih žila, da spremi teren crnožutoj politici Beča, koja svodi vas svoj ideal pod kršćanskosocijalnu veliku Austriju.

Ta dubrovačka klika bila je bar iskrena te je barem kazivala što misli, a to čini i danas.

Ova naša klika, koja se kupi oko farizejske „Hrv. Rieči“ u Šibeniku, nazivala je jedno doba, a to nije davno, onu drugu kliku u Dubrovniku kojekakvim imenima, a najomiljeliji naziv bijaše „generalashi“. Pod tim se nazivom razumjelo ljude, protivne politici riječke i zadarske resolucije, a privrženike žutokljune politike bečke

„Hrvatska Rieč“ pisala je onda kilometrične članke u slavu politike riječke resolucije, rastapala se za nju i lomila koplje o rebra „Prave Crvene“ i „Hrvatske Krune“ i digla svoju pest i na Jozefa Franka, dojučerašnjeg svog ideala i kumira.

I to je imalo svoj efekat. Ljudi, te stoje podalje, vjerovahu ovim farizejcima i licumjercima, vjerovahu u njihovu iskrenost. Mi, koji smo znali iz bližega ove zakrabuljene političke šarlatane, nevjerovasmu im, govoreći uvijek jednu, da oni to čine ne za to, što tako misle, već što ih tako nuđa i prilike nagone, da svojom političkom špekulacijom dobar posao učine i dok svoj položaj utvrde. Kad nebude straha, čuće se druga pjesma.

I nijesmo pogriješili; nemogismo pogriješiti; mi ih znamo. —

Nije prošlo dugo vrijeme, vidimo obrt. Vidimo čudo nevidjeno, gdje se slažu i spajaju u jednu stranku ljudi tobože oprečnih načela, resolucijonaši i proturesolucijonaši, ljudi odani Franku i protivni Franku, ljudi oko „Hrvatske Rieči“ oko „Prave Crvene“ i „Hrv. Krune“.

I što još vidimo? Vidimo, da velika resolucijonašica „Hrv. Rieč“ i ta velika protufrankovica muči mukom o onome, što je do jučer onako zauzetno branila, a s druge strane njene nove saveznice nastavljaju dalje svoju antiresolucijonašku i frankovsku politiku.

Nego „Hrv. Kruna“ i „Prava Crvena“ ostaše dosljedne sebi, a za „Hrv. Rieč“ trebalo je da prodje neko doba a da dodje dan, u koji evo tekak pokazuje svoje prave papke i da ju vidimo bez krabulje na „rodoljubnom“ obrazu.

Jedva napokon! A koja je od ovih vrijednih drugarica gora i sramotnija, to ostavljamo sudjenju drugih. Mi samo istaknismo markantnije radi paralele.

Pritužba naše stranke.

Uprava naše stranke poslala je na Ministarstvo, na namjesništvo i na mjesno poglavarstvo pritužbu, koju donosimo, da naši ljudi vide i znadu sve, što se proti našoj stranci protuzakonito radi, a što radi uprava naše stranke da obrani sebe i zakon. Ta pritužba glasi:

Po gradu se širi glas — a regbi, da nije neistinit — po kome razumijemo, da To Slavno c. k. Poglavarstvo misli riješiti utoke, koje je naša Hrv. pučka napredna stranka podigla na tu vlast preko gosp. Nike Marinkovića, *samo na temelju izravnog poreza, što ga općinari našeg grada plaćaju u odlomku Gorice, Crnice, Docca i užeg grada.*

Tu, dakle, nebi bio ubrojen izravni porez, što ga isti plaćaju po drugim odlomcima naše općine osim gore spomenutih.

Ako je ta odluka istimita i ako je ona osnovana na zakonu, onda moramo opaziti, da bi ostali dio listine ostao sačinjen, ne na temelju izravnog poreza, što se plaća u gorispomenutim odlomcima, nego na temelju izravnog poreza, što se plaća u svoj općini našoj po svim njenim odlomcima.

To bi bila jedna očita nepravica, jer bi time jednom dijelu birača bilo davano više prava, a drugima ga se prikraćivalo, a zakon mora po svima padati jednako.

Upozoramo međjutim Tu Sl. vlast na propise § 12. Izb. Pravilnika za zem. sabor dalmatinski, modifikovan Previšnjom naredbom 16/1. 1867. u svezi sa § 1. br. 1 Izb. Pravilnika za općine Kraljevine Dalmacije, koji veli, da su biračima: „Oni općinari, državljani Austrijanski, „koji u Općini plaćaju izravni porez“ itd.

Ako je Ta Sl. vlast odlučila postupati ovako pri

riješavanju naših utoka, onda cijenimo, da vršimo jedno svoje građansko pravo, ako od Te c. k. Vlasti zatražimo, da bi se morale uništiti izborne listine, koje sad postoje, a da bi se na tom novom temelju — ako je zakonit — imale sačiniti nove listine izborne, da time svi birači budu pred zakonom izjednačeni a zakon *jedinstveno* tumačen i vršen.

Upezeni ovim glasom, što se širi, morali smo ga staviti do znanja i toj sl. c. k. Vlasti i zbog toga, da se nebi eventualno s druge strane, iza ledja te Vlasti, pokušalo nešto na uštrb biračkog prava građana i samog zakona. —

Ovo nas isto nuka, da rečenu okolnost stavimo do znanja c. k. Visokom namjesništvu i c. k. ministarstvu unutarnjih posala.“

Uprava organizacije hrv. pučke napredne stranke.

Presjednik: D.r Iljadica.

Za tajnika: A. Karadžole

Blagajnik: Niko Marinković.

Važni momenti na Balkanu.

Telegrami odasvuda šire važnu vijest, da je u ponedjeljak u gradu Trnovi Bugarska proglašena Kraljevino. Time bi Bugarska postala i formalno slobodnom. Ovo je važni i ozbiljni čin, kojim se ruši berlinski ugovor, a to bi moglo dovesti do zapletaja između Bugarske i Turske i ostalih država, te potpisaše berlinski traktat.

U svoj Bugarskoj je radi toga narodno veselje, sve je oduševljeno. Srpska vojska baš je okupljena na velikim manevrima kod Sopota. Listovi traže, da ju se makne na rijeku Drinu, koja graniči sa Bosnom. To bi značilo, da bi to bio kao odgovor na druge važne i ozbiljne vijesti, po kojima bi Austrija imala ovih dana pripojiti Bosnu i Hercegovinu sebi.

Sad svi čekaju, što će na ovo Rusija, Engleška, Italija, Francuska i Njemačka. Turska ima vojske spremne kakovih 250. hiljada. Mi velimo: Bože nedaj rata ni strahota ratnih, a daj balkanskim Slavjanima sreću i slobodu

Školska vlast je baš na svom mjestu. Odlaskom učitelja g. Marčića ostalo je prazno njegovo mjesto na našoj građanskoj školi, a sad, čujemo, da je to mjesto podijeljeno privremeno gosp. D. Sirovici, opć. tajniku. Ovaj vrlo „rodoljub“ bio je, zbog svoje lijenosti u školi, prisiljen da odstupa iz učiteljskog stališa, te mu je dana i mirovina obla, samo da muči. Onda, kao učitelj nije bio maran za školu, a sada, kad je dužan vršiti tajničku službu od 9—1 sata i od 4—7, sada će on moći i htjeti vršiti ono 18 sati, što mu školska vlast naredjiva.

Zašto je imenovan ovaj idealni pjesnik, neznamo, al mislimo, da nije za to, što je manjkalo drugih učiteljskih sila. To će šk. vlast ovdje i u Zadru bolje odnas znati.

Mi kao roditelji želimo, da je škola u redu, a kao građani želimo, da plaćeni opć. činovnici vrše svoju službu. A hoće li „rodoljubni pjesnik“ moći svoju dužnost učiteljsku uz onu tajničku, to je što pitamo od *više školske vlasti*, a hoće li taj isti gospodin moći vršiti tajničku službu, to je što pitamo g. načelnika i gg. prisjednike.

Što je sramotna u stvari, jest to, da se g. Dinko Sirovica, koji je dobro namješten, nije stidio da otme koricu kruha i mjesto svom jednom il drugom kolegi, koji bi na tom mjestu mogao bolje opskrbiti sebe i obitelj svoju bez kvara za g. Sirovicu. Ob ovome nek promišljaju dobro sama gg. učitelji, koji bi bili mogli po pravu doći na mjesto, koje im je bez žaćanja i bez sa-

vijesti oteo dobro namješteni g. Sirovica, koji s ovom sad prima **pet kvjetanaca**. Idealan pjesnik!

Ova stvar je i *značajna*, jer nam ona kazuje, kako se naša rodoljubna općina i c. k. vlada nose u naručaju i ljube kao da su u zakonitom braku.

DOPISI

Iz Tijesna.

Iz carstva Sinčićeva. — Od više vremena je naša učiteljica gospodja Slamić postala skroz gluha te nije u stanju da dalje podučava.

Mi se nijesmo odma htjeli potužiti školskoj vlasti, misleći stalno da će g.dja Slamić sama upoznati svoju nesposobnost i zatražiti mirovinu. Pošto smo doznali da ona kani, usprkos svoga slabog zdravlja a sasvim izgubljenog sluha, na dalje ovdje ostati u službi učiteljice, mjestno se je školsko vijeće još u ožujku t. g. obratilo svojim dopisom u pravo doba, t. j. 4. mjeseca prvo nego će se školska godina dovršiti, na kotarsko škol. vijeće, tražeći da se g.dja Slamić svršetkom god ne umirovi i držeći za stalno da će dotična vlast nakon što se uvjeri o pritužbi, odma stvar, barem po zakonskim propisima urediti.

Mjesno škol. vijeće na poslati dopis nije primilo odgovora, već ovih dana kotar. škol. vlast dostavlja rečenoj učiteljici odluku, kojom joj naređuje, da se primi ureda u svojstvu ravnajuće učiteljice, na mjesto gospodjice Anke Paut, koja je, promaknućem za svoje zasluge, imenovana u Šibenik.

Ovakovo skroz pogriješeno postupanje, nas je mješćane razočaralo, pak smo nakanili, za slučaj bude li stvar u ovim prilikama i na dalje ostati, jednostavno zabraniti, da naša ženska djeca pohađaju školu, i ravnano se na Ministarstvo potužiti.

Odlomak Tijesno plaća školskog kontributa godišnjih Kruna 2400, pak možemo i zahtjevati da učiteljica Slamić, kano nesposobna za školu, bude drugom učiteljskom silom ovdje zamijenjena, a to baš da zapriječimo, da medju učiteljicom i djecom, radi nesporazuma, nenastanu šaljivi prizori, koji su na uštrb ugleda škole.

Govori se nadalje, da je g.dja Slamić bila pozvana od kot. liječnika na pregled, ali da se niti odazvala nije, pak je slutiti da bude ponovno u istu svrhu tekar preko godine pozvana, a medjutu preporučujemo se, da nam jednu *nijemu* za drugu učiteljicu do riješenja pošaljemo. (Imate potpuno pravo; jer, kad je školska vlast i gluva i nijema, nek su i učiteljske sile gluve i nijeme. Al — u eri Slavomira Sinčića ludo je ičemu se čuditi. Ta, kad jednog Sirovicu radi nevršenja službe na pola protjeraše iz iste, pak ga *kao tajnika općinskog* opet primaju u službu i t me nose, uprav krađu mjesto drugim s' mašnim učiteljima — što ćete više!? Gosp. pjesnik Sirovica sad prima ništa manje neg *pet kvitanaca*, dok drugi učitelji, nepjesnici al hotni rada i kvalifikovani, skapavaju i bore se za nasušni hljeb svoj. Al, ovo je era pjesnika i obraznika i značajnika. Oni služe — domovini. Op. Ur.)

*

Iz Imotskog.

Imotski tercet. — Splitska je „Sloboda“ u nekoliko navrata nemilo operušala neku crnu braću, koja htjedoše da reaguju u „Danu“ i u „Hrvatsvu“, ali ih naše bombe i mitraljeze ušutkaše. Proti dokumentima treba izići s dokumentima, pa kad ih nemaju, treba ipak naći načina, da se osvete. Zanat je braće iz crne kuće, da izvrću, ocrnjuju, lažu i kleveću, da zavade i upropa-

šćuju, jer to je njihova najugodnija duševna hrana i češ slada. Zato hoće se pomagati i srestva, pa kud najbolje zgrade od „Prave P. Slobode“ i „Primorskog Glasna“, koje su lemozinom bogoljubnih kršćana jedino zato i ustanovili. Kad ih je u tome sreća poslužila, trebalo je još da nagju radnika, kojima će se povjeriti taj posao, dostojan njih istih kao i njihovih nadahnitelja.

Između sebe u tu svrhu nadjoše čovjeka, koji fizično i duševno u svemu slični Darwinovu čovjeku i koji se je od rane mladosti sve do dana odredjenoga počitka vježbao u ocrnjivanju, klevetanju muška i ženska, mlada i stara. I on se vrlo rado prima povjerene zadatke, te traži sebi dostojne drugove. Mjereći družinu po sebi, izabra Skokana za glavnog pomoćnika, jer znade da je on mudra glavica, koju su drugovi djaci od dragosti zvali ludi Rade, a imade i krasno pismo.

Skokan je htio da bude pjesnik, ali mu se vila iznevjerila; prikazivao se je pobožnjakom i svecem, ali mu nitko nije vjerovao; spremio se, da će u Švajcarsku, da se izvježba u tiskarskome poslu, da preuzme upravu crnačke štamparije, kad za nju zastupnik Perić dobije koncesiju, pa je i to ostalo pustom nadom. Kad ga je sve izdalo, evo se je sad stao vježbati u žurnalistici pod upravom čovjeka Darwinove teorije. Skače, obliće, njuška, prevrće očima, maše rukama, govori, zagovara i piše, a piše hajdučki i razbojnički, htio bi da poštene ljude oblati, a blato mu na lice pada. *Facta loquuntur amice*, a prazne riječi vrijede manje od prazne slame. — Bože dragi! kolike li lemozina čestite kuće Omana s Opuzena nije othranila i uzgojila, pa kako su harni i zahvalni!

Kako je Skokan još nejačak, a u školi biva uvijek prvi za zadnjim, treba naći matora čovjeka, pedagoga, da ispravlja, napućuje i savjetuje, nu nipošto brbljavca ni onoga te voli društva, već samoživca, bedruževna i runjava srca. Između hiljada crnih vrana nadje se i jedna bijela, pa dosljedno između hiljada poštenih ljudi nadje se i takav, kakova ga potrebuje Darwinov čovjek. I nadjoše ga. Zavukao se je u svoju kapuneru, pa marljivo čita Scherlocka Holmesa i po njegovim junacima sudi, da bi takovih junaka moglo biti i kod nas. Kad mu dogori svijeća, rascijepi žigicu na dvoje, zapli i o pet zvirne u Holmesove dogodjaje. I nije šala. Tko je mogao da dvaput prevari sv. Franu i da se uzgoji s fratarskom lemozinom, taj može, da i samoga Holmesa natkrli. —

Iz moždana ovako čestite družbe izlazi sva ona gnjusoba, sve ono smeće u „P. G.“ i u „P. P. S.“ po onoj: tko što ima, to i daje. Stara je mudra riječ: *omne trinum est perfectum*.

Neka dakle tercet zapamti, da nigda pera nijesmo moćili u blato, jer to rade ljudi bez srca, bez obraza, bez poštenja, bez značaja, bez rodoljublja. Po plodu poznaje se v ka, kao što se i po duševnome produktu poznaju ljudi. Ovo je naš odgovor na produkte njihove plemenite duše, javno iznešene u spomenutim listićima iz fratarske kužine.

Kandžija.

RAZNE VIJESTI.

Naša „Pučka Štedionica“ napreduje svakim danom. Naš svijet sve to više svaća njenu važnost za malog čovjeka. Posao u štedionici sve to više raste, tako da je ulaska u novcu bilo preko 40. hiljada Kruna, a izlaska blizu 30. hiljada, a to sve u sama dva mjeseca službenog posla.

Što nas raduje jest to, što opažamo, da u malom puku počima se svaćati važnost štednje i da ulaganje

novaca na štednju sve to više hvata maha. Tako je do danas kakvih 25. hiljada Kruna uloženo u štednju. Malo je igdje ovakvi odazivi bio, da je svijet svatio važnost štedionice u korist svoju vlastitu. Mi ćemo ipak uvijek što više i vruće preporučivati našem narodu, da štediti i uštedjeno položi u štedionicu, gdje mu nosi korist i gdje mu je sigurno.

Do sada je štedionica došla do 330 članova a do 665 dionica ili udjela, te se može već do danas računati da je najjača u svoj Dalmaciji.

Njezina jamčevna glavica danas već iznosi preko 345 hiljada Kruna. A do Božića, ako Bog da, još toliko.

U narednom broju počecemo izdavati neke porezne podatke za ilustraciju nekih vajnih birača stvorenih i izmišljenih itd. i uvrštenih u ove glasovite listine na općini, koje su bile izložene od gosp. načelnika a potpisane od c. k. kot. Poglavara Rešetara „*unter Bestätigung der Richtigkeit*“, ili ti vam, da su ispravno, dobro i pošteno učinjene.

D.r Drinković u Stadlera?! Ima nekoliko dana, da se postojano drži glas, da je D.r Drinković bio u pohode biskupu Stadleru. Čemu? Zašto?

Teško nam je vjerovati, al, ako je istina, onda su već sva jedra razapeta i plovi se u more crne politike. Slava rodoljubima! Živio bunet i mantija!

Braćo kremenjaci! Što van jesen donese i što vam priteče, netrošite u ludo, nego štediti e i postavite u knjižicu štednje, jer kad čovjeku nije novac u ruci, neće ni potrošiti ga u ludo. U radiše svega biše, ali u stediše i još više.

U ormaru ni u skrinji novac nerendi i nije siguran ni pred vatrom, ni pred tuđjom rukom, a u „Pučkoj štedionici“ siguran je i rendi 4 1/2 po sto.

Gosp. Vladimir Lovrić, c. k. pošt. oficijal, otputovao je u nedilju u večer u Metkoviće, kamo je premješten na državne troške.

O samom naglom premještaju nećemo sad govoriti, samo ćemo sad reći, da mjesni poštovni ured gubi činovnika, kakova ni ured ni gradjanstvo neće lako nadoknaditi.

Gosp. Lovrić, koji je vršio kroz dugi niz godina svoju službu u našem gradu, vršio ju je na potpuno zadovoljstvo gradjana, a mislimo i samog ureda. Ipak imamo dokaza, da je g. Lovrić bio uzet na nišan od stanovite klike samo za to, što je i g. Lovrić valjda, imajući svoju glavu, imao i svoje misli i uvjerenje o prilikama, bilo javnim bilo inakim. Biće dvije tri godine, da ta klika napreže sve sile proti ovom vrsnom činovniku potpomagana od one strane, koju ćemo jednom mi morati uhvatiti za kineški perčin.

Gosp. Lovrić, kako je bio agiln i radišan, upotrebljavao je svoje van službeno vrijeme u rad okolo kulturnih društava kao što je „Kolo“ i bio neumornim radnikom tako, da „Kolo“ u njemu gubi desnu ruku. Jedno je doba radio i oko dilet. kluba u Sokolu, i, ako se nevaramo, on mu je sa g. St. Rocom bio i osnovatelj.

Za sad nećemo dalje. Biće doba i zato, a međju to čestitamo Metkovićim na ovakoj sili, a mi našem Vladi dovikuemo: Do vidjenja!

G. D.r Drinković, opć. liječnik našao je potrebitim, da se pravda otvorenim pismom u „Hrv. Rieči.“ — Njegovo opravdavanje je ujedno i optužba proti njemu, dapače gora i teža, neg bi ju ko drugi protiv njega napisao. Gosp. Drinković bi sad htio, da ako je što zla i zanemarena, da je krivo, ne njegovo nevršenje službe,

neg to, što na svakom uglu ulice nema, tako rekući, jedna bolnica (i u bolnici 10. liječnika. Op. Ur.)

Nek počeka g. Din.; poslužićemo ga još, iznoseći i onu stranu javnog zdravlja, koja čuva našu mladost, a koja je s nemara njegovu sva zaražena v. b. Za ovu vrst svoje službe on utjerava mjesечно oko 200—240 Kruna, a vrši onako duševno, kao i sve ostalo.

D.r Krstelj nekoč i sada. Naš list bijaše pred nekoliko mjeseci donio jednu uspjelu šalu u formi razgovora između kuma Duje i kuma Marina, kad bijahu doveli iz Splita svog sina Peru na operaciju, a ta šala ticala se gradnje baraka kod sv. Križa. U šali se prešbacilo, kako načelnik, zet, dava g. Majzneru svojem djeđu ili tastu u zakup gradnju baraka, koju je gradnju bila općina uzela u svoje ruke.

Onda se je na onu šalu bio našao gosp. načelnik Krstelj uvrijedjen i poslao je na onu šalu ozbiljni veliki i dugi ispravak i iznio dapače i račune i pogodbu, po kojoj će općina dobiti toliko i toliko.

Od toga je prošlo dugo vrijeme.

Svakako, kad i danas na to mislimo, priznaće nam D.r Ivo Krstelj, da nije bilo delikatno, da načelnik, zet dava gradnju općinsku u zakup svome djeđu ili ti vam tastu. Jer tu bi svak mogao i nehotice promisliti, da zet favorizuje tasta t. j. da voli, da dobije mu tasta neg drugi. A da se oslobodi i toga prigovora, drugi bi bio dao zakup svakome, samo ne svome, tim više, što ima radnika i zakupnika, kojima je veća nužda neg g. Majzneru.

Neg to je bilo pa prošlo; ali je prošlo dugo vremena, a niko nije vidio nikakova računa i niko nezna, koliko je u tom poslu naša općina dobila. A bilo bi nam drago znati, ako ne za drugo, a ono iz kurioznosti.

A neće biti nikome žao, što smo i mi puni kurioznosti, kao oni, koji smo bili onda radi onog glasovitog ispravka tuženi; što su na raspravi bila proti nama dignuta dva advokata; što smo bili osudjeni donijeti onaj po zakonu neispravan ispravak, i što smo napokon od D.ra Krstelja bili počašćeni i porubom za parničke troške, samo za to, da trošaka padne na nas više.

Priznaće se svakako, da nije bilo bar delikatno davati to u zakup baš svomu tastu, kao što nije bilo delikatno ni to, kad se htjelo dati u zakup načelnikovu djeđu i gradnju bolnice, što bi se bilo i dogodilo, da nebudu skočili radnici i dali to „Radničkoj Zadruzi“. A delikatno n. pr. — nek nam se dopusti reći — nije ni to, da načelnikova tiskara stoji u kući (lijepoj i novoj) općinskoj. Nevelimo, da načelnik neplaća za to najma, ali bi kogod mogao reći, da bi se onaka kuća mogla i za više unajmiti. Neznamo, koliko baš plaća D.r Krstelj za tu kuću, ali bi sigurno ona mogla biti iznajmljena za 60—70 fiorina. Ako toliko plaća za najam i g. Krstelj, opet jedan načelnik nebi stao u njoj iz delikatnosti.

Mi bismo mogli reći još i to, da je D.r Krstelj za onu šalu s barakama dao ispravak od tri pedlja, a nikad ni retka nije dao za ispravak, da nam rastumači, zašto naša općina u poslu sa „Sufidom“ nije dobila 100 hiljada, nego samo 10 hiljada fiorina na godinu. Al eto nećemo reći ništa. Nek to stoji za drugi put.

Milodari „Kola“. Doprinijeli su na korist Hrvat. muz. društva „Kolo“ u Šibeniku, da počaste uspomenu pok. Grge Lukačića u Biogradu; g. Nikola Pelicarić iz Benkovca 1 K — U počast uspomene pk. Mije Grubišić g. Joso Dunkić 2 K — U počast uspomene Katicice Cibola; gg. Pio Terzanović 2 K, Ivan Marenzi 1 K.